

ΤΣΟΥΜΠ. Παντρευτῆτε πιὸ γλήγορα καὶ — ἀμέτε στὸ διάτανο! Αὐτὴ εἶνε σύμφωνη! (*Ἐρώνει τὰ χέρια τοῦ Λόμοφ καὶ τῆς κόρδης τοῦ*). Αὐτὴ εἶνε σύμφωνη καὶ τὰ παρόμοια. Σᾶς εὐλογῶ καὶ τὰ λοιπά. Εμένα μονάχα νὰ μ' ἀφήσετε ησυχο!

ΛΟΜΟΦ. Αἴ; Τί; (*σηκώνεται*). Ποιόν;

ΤΣΟΥΜΠ. Εἶνε σύμφωνη! Αἴ, λοιπόν; Φιληθῆτε κι! ἀμέτε στὸ διάβολο!

ΝΑΤΑΛ. (*ἀναστεράζει*). Ζῆ;... Ναι, ναι, εἴμαι σύμφωνος...

ΤΣΟΥΜΠ. Φιληθῆτε!

ΛΟΜΟΦ. Αἴ; Ποιό; (*φιλιέται μὲ τὴ Νατάλια Στεπάροβρα*) Εὔχαριστως... Σταθῆτε, περὶ τίνος πρόκειται; "Α, ναι, καταλαβαίνω... Ή καρδιά μου... σπίθες... εἴμαι εύτυχής, Νατάλια Στεπάνοβνα... (*τῆς φιλεῖ τὸ χέρι*). "Εγχαστ τὸ πόδι μου..."

ΝΑΤΑΛ. Κ' ἔγώ... κ' ἔγώ εἴμαι εύτυχής...

ΤΣΟΥΜΠ. Ούφ! σᾶν νάψυγε βουνὸν ἀπὸ πάνω μου...

ΝΑΤΑΛ. Τώρα όπωδή ποτε πρέπει νὰ δμολογήσετε πῶς ὁ Φρώλ εἶνε γειρότερος ἀπὸ τὸν Τρώλ.

ΛΟΜΟΦ. Εἶνε καλλίτερος.

ΝΑΤΑΛ. Χειρότερος!

ΤΣΟΥΜΠ. Γιὰ νὰ σᾶς πῶ! *'Αργίζει ή σίκογενειακὴ εύτυχία!*  
Φέρτε σχυπάνια!

ΛΟΜΟΦ. Καλλίτερος!

ΝΑΤΑΛ. Χειρότερος! Χειρότερος! Χειρότερος!

ΤΣΟΥΜΠ. (*φωνάζει δυνατώτερα*). Σχυπάνικ! Σχυπάνικ!

[*A ὑ λαῖα*]

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

### ΑΠΟ ΤΗΣ „ΕΚΑΤΟ ΦΩΝΕΣ“

#### ΔΥΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ

Ἔπαι τὸ ταξίδι, φάσαμε. Τ' ὡραῖον γησάκι νά το!  
Διπλὰ ἀκρογιάλια. Τ' ἀνοιχτό, φῶς ὅλο, τὸ χιονᾶτο  
μὲ τὰ γραμμένα ἐρείπια καὶ μὲ τὰ μαυροπούλια·

καὶ τᾶλλο! Ὡ δάση ἀπὸ μυρτίες, ὡ κῆποι ἀπὸ ζουμπούλια,  
καὶ κάτω ἀπὸ τῆς νεραντζιᾶς τῆς φουντωτῆς τὰ κλωνιά,  
ω ἵσκιοι! οἱ ἔρωτες μιλοῦνε, ἀντιμιλοῦν τ' ἀηδόνια.

Τὸ ἐν' ἀκρογιάλι: *'Εδῶ! μᾶς λέσι τᾶλλο ἀκρογιάλι: Νά με!*  
Βαρκούλα, ποῦ θ' ἀράξουμε; Βαρκάρη, ποῦ θὰ πῆμε;

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ